

Poul Nødgaard (FP):

Nå, undskyld!

Finansministeren (Henning Dyremose):

Det er altså ikke noget nyt, at jeg taler om fuld beskæftigelse i år 2000, men det er ikke noget, jeg lover. Jeg siger, at vi kan nå frem til det under de rigtige internationale forudsætninger og med den rigtige økonomiske politik.

De rigtige internationale forudsætninger skaber vi ikke selv. F.eks. er den tyske renteutvikling meget afgørende, og den har vi jo fraskrevet os indflydelse på, bl.a. på SF's foranledning. Ligeledes er væksten i vore nabolande afgørende, og alt det påvirker vores egen politik. Og jeg vil da godt medgive hr. Jes Lunde, at det går ikke så hurtigt, som regeringen kunne ønske.

Vi ønskede bl.a. at få en aktiveringsreform, men det kunne vi ikke få flertal for. Vi ønskede også at få en dagpengefinansieringsreform med tilsvarende skattelettelser, det var der heller ikke flertal for. Vi ønskede også at skabe en række nye job i servicesektoren ved at indføre fradrag for privat hushjælp til børnefamilier og andre, der har brug for det, eller alternativt en tilskudsordning, men det kunne vi heller ikke få flertal for.

Regeringen har altså masser af gode ideer til at skabe øget beskæftigelse. Vi mangler endnu at få flertal for dem i Folketinget, men vi regner med, at vi nok skal få det på et tidspunkt, ligesom vi nu har fået flertal for tilskud til reparation og vedligeholdelse som en permanent ordning. Vi håber også, at det flertal, der i januar 1993 vil forsøge at etablere en fradragsordning for reparation og vedligeholdelse med virkning fra 1. januar 1994, også vil udmønte sig i de kommende år.

Vi har masser af initiativer, masser af ideer, men vi mangler endnu at få flertal for dem, og derfor synes jeg også, at der kunne have været gjort mere end det, det lykkedes at komme igennem med. Men vi må jo erkende, at vi ikke har 90 mandater endnu. Det får vi formodentlig efter næste valg i slutningen af 1994.

Ja, desværre er taletiden for kort til, at jeg kan nå at svare hr. Poul Nødgaard.

Jes Lunde (SF):

Jeg vil gerne sige, at jeg opfatter ikke dette her som en akademisk debat. Jeg betragter det

som noget, der i høj grad har med mennesker at gøre, den indsats, vi kan gøre imod arbejdsløsheden her i Folketinget, og regeringens vilje til at gøre noget ved sagen.

Nu siger finansministeren, at regeringen er enig i, at det ikke går hurtigt nok med indsatsen over for arbejdsløsheden. Det er da altid noget, at regeringen erkender det, men så synes jeg, at finansministeren skylder os et svar på følgende spørgsmål: Hvorfor skulle det parti, der under forhandlingerne fremlagde flest forslag om skabelse af nye arbejdspladser, det parti, som viste vilje til at gøre en indsats for at reducere arbejdsløsheden med 50.000-60.000 i 1993 – hvorfor skulle det parti, nemlig SF, smides ud af forhandlingerne?

Finansministeren (Henning Dyremose):

Fordi SF ikke har ret i de forudsætninger, og fordi SF's politik ville føre til et løft i udgifterne og et løft i skattetrykket, som ville medføre et reduceret antal normale arbejdspladser i den private sektor. Derfor var SF for langt fra de seks partier, som endte med at indgå forliget.

Til hr. Poul Nødgaard skal jeg sige, at jeg sagde jo ikke, hvornår opsvinget kom. Jeg sagde, at ser man historisk på det, plejer der at komme et opsving, og det må der også komme denne gang. Det siger al logik, det siger al erfaring. Jeg satte netop ikke noget tidspunkt på, hvornår det kommer, men vi kan da håbe på, at vi får en international GATT-aftale, der giver et løft til verdenshandelen. Vi kan håbe på, at vi nu får afklaret Danmarks tilknytning til EF, og at EF-bevægelsen bliver fortsat med det løft, det giver. Vi kan håbe på, at Tyskland beslutter sig for en rentepolitik, som er mere gunstig for Danmark end den, man har i dag.

Jeg kan godt se nogle udviklingstendenser, der giver mulighed for en større international vækst. Jeg tør ikke sige, hvornår det sker, men jeg ved, at i det øjeblik, det sker, er Danmark et af de lande i verden, der er bedst rustet til at udnytte mulighederne for at skabe mange arbejdspladser og for at øge beskæftigelsen.

Jes Lunde (SF):

Finansministeren mente at vide, at de forslag, vi har fremlagt i forhandlingerne, ikke vil styrke beskæftigelsen på lang sigt. Så vil jeg godt spørge finansministeren, om finansmini-